

[Qvist Hansen.]

ikke til blandt de påmønstrede voksne, og de hører bestemt heller ikke til blandt officererne, men til den mærkelige kategori, der benævnes aspiranter. I visse rederier beskæftiger man disse aspiranter på en sådan måde, at man alligevel påmønstrer skibene fuld besætning. Men i andre rederier, hvor man ser mere på fortjenesten end på skibenes sødygtighed og besætningsduelighed, bemander man skibene med sådanne aspiranter og sparer derigennem de voksne søfolk.

Jeg vil gerne have lov til at påpege det fra denne talerstol; for når man i den danske rigsdag har vedtaget love om uddannelse på sømandsskoler for at højne den danske sømandsstand, for at skaffe den danske handelsflåde så dygtige sømænd som vel muligt, så vil det, at rederne ved mønstring af søfolk tager hensyn til, hvad der er billigst, og ikke hvad der er bedst, i længden give bagslag for den danske handelsflåde.

Der er dog det nye i den højtærede handelsministers forslag, at der er kommet en ny § 11, der går ud på, at man ved kongelig anordning kan fastsætte nærmere regler for, på hvilke betingelser personer, som har gjort tjeneste i søværnets skibe, kan udmønstres i de i §§ 5 og 7 omhandlede stillinger. Der står ikke noget nærmere hverken i lovforslaget eller i bemærkningerne om, hvad man har ment dermed, men jeg vil regne med, at den højtærede minister er villig til i udvalget at give oplysning om, hvilke regler det er, man ved kongelig anordning ønsker sat i kraft, således at de mennesker, der har gjort tjeneste i marinens både, kan udmønstres i koffardiflåden. Der vil sikkert blive lejlighed til at drøfte de forskellige spørgsmål nærmere i det udvalg, som jeg antager vil blive nedsat.

Jeg vil gerne tilsige mit partis velvillige medvirken til lovforslagets gennemførelse, idet jeg dog vil gentage, at hvis det er hensigten at gennemføre bemandingsregler, der er ringere end dem, som er fastsat i overenskomsten mellem søfyrbøderne og Dansk Dampskibsrederiforening, så skal man som sagt ikke regne ret meget med vor medvirken.

Løvrigt vil jeg henvise til de bemærkninger, jeg fremsatte, da lovforslaget var til behandling i forrige rigsdagssamling, og anbefale det til hurtigt og velvillig behandling.

Damsgaard: Til det ærede medlem hr. Qvist Hansens indledningsbemærkninger vil

jeg sige, at den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale har taget forbehold med hensyn til tilslutningen til visse bestemmelser i lovforslaget; hvis det eventuelt ophøjes til lov, vil det jo betyde et forøget antal af underordnet dæks- og maskinmandskab på vore skibe.

Da vi i januar i år første gang behandlede lovforslaget, gik jeg udførligt ind på de konsekvenser, loven ville have for sønæringen, og alle disse argumenter skal jeg ikke gentage, men jeg kan i så henseende henvise til rigsdagstidende for 1949—50 sp. 1879 og følgende. Af hensyn til lovforslagets formålsparagraf, § 1:

„Ethvert skib skal have den af hensyn til sikkerhed for menneskeliv på søen og sikring af skibets betryggende drift fornødne besætning“,

er der næppe grund til i al almindelighed at øge bemanningen af vore skibe; det vil jeg tro at den ærede socialdemokratiske ordfører er enig med mig i. Tidligere var det også sådan, at vi kun havde bemandingsregler for skibe over 500 brutto registertons, men denne grænse er nu i lovforslaget sat ned til 150 brutto registertons. Alle de bestemmelser, der her er tale om, vil jo få den konsekvens, ikke mindst for de små skibe, at skibsfartens konkurrenceevne vil blive svækket, og det er jo bekendt, at dansk skibsfart ligger i hård konkurrence med udenlandske skibe netop for tiden. Løvrigt vedrører det, der her foreslås, kun en del af et skibs bemandingsforhold; det er kun en del af de gældende bestemmelser, der tages op til revision. Skulle man endelig revidere bemandingsforholdene på vore skibe, var det vel rimeligt, om man tog spørgsmålet op som helhed, men jeg er klar over, at får vi ikke her på rigsdagens fastsat bemandingsregler for underordnet maskinbesætning, så træder lovforslagets skala herom i kraft den 1. december i år, og derfor må vi se snarest at få lovforslaget behandlet i udvalg.

Jeg vil dog gerne bede om den højtærede formands tilladelse til at gentage, hvad jeg i januar i år sagde om et bestemt forhold i vor sømandslovgivning. Det refererer til § 5 i nærværende lovforslag. Da vi i rigsdagssamlingen 1948—49 behandlede og gennemførte loven om sømandsuddannelse, gav jeg udtryk for — og jeg havde indtryk af, at flertallet, om ikke alle, i det høje ting var enigt med mig i —, at den bedste uddannelse, både fagligt og karakterdannende, fik de unge vordende sømænd i sejl-skibe, og hvis det havde været praktisk og økonomisk gennemførligt, burde al sø-